

Στο Κάιρο η ελληνική αντιπροσωπεία για τη Μονή Σινά - Τι αναμένει η Αθήνα, ποια η διάθεση της Αιγύπτου

/ [Επικαιρότητα](#)

Με στόχο της επίλυση των εκκρεμών ζητημάτων και κυρίως την σαφή διευθέτηση του ζητήματος το οποίο αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Ιεράς Μονής Αγίας Αικατερίνης Όρους [Σινά](#), μεταβαίνει σήμερα στο Κάιρο η ελληνική αντιπροσωπεία, με επικεφαλής τον Υπουργό Εξωτερικών Γιώργο Γεραπετρίτη, προκειμένου να συζητήσει με την αντίστοιχη αντιπροσωπεία της Αιγύπτου για το θέμα.

Σύμφωνα με το Υπουργείο Εξωτερικών, ο κ. Γεραπετρίτης στις 3 μ.μ., θα συναντηθεί με τον Υπουργό Εξωτερικών της Αιγύπτου, Badr Abdelatty. Θα ακολουθήσουν διευρυμένες συνομιλίες μεταξύ των αντιπροσωπειών.

Αποστολή της Αθήνας με στόχο την επίλυση των εκκρεμών ζητημάτων

Η ανησυχία η οποία προκλήθηκε αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης του Εφετείου της Ισμαηλίας – συνολικής έκτασης 160 σελίδων στην αραβική γλώσσα – προκάλεσε άμεση διπλωματική κινητοποίηση με την Αθήνα να αιφνιδιάζεται στην αρχή, αλλά στη συνέχεια να λαμβάνει απάντηση από την πλευρά της Αιγύπτου ότι το καθεστώς της Μονής δεν θα αλλάξει και θα διατηρηθεί ο Ελληνορθόδοξος χαρακτήρας του, συνεχίζοντας την λειτουργία του. Ωστόσο, η ανησυχία από πλευράς της Μονής έγκειται κυρίως σε ό,τι αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς καθώς ουδέποτε υπήρξε αμφισβήτηση και δικαστική διαμάχη για τον Ελληνορθόδοξο χαρακτήρα της Μονής.

Η Αθήνα από την πλευρά της έχει κάνει σαφές ότι θα πρέπει να γίνει σεβαστή η προσπάθεια που έγινε με τις συζητήσεις για εξεύρεση εξωδικαστικής λύσης η οποία είχε επιφέρει την πολυπόθητη συμφωνία, η οποία όμως δεν υπεγράφη, παρά της ανακοινώσει τις οποίες είχαν κάνει στις 7 Μαΐου στο Μέγαρο Μαξίμου ο Έλληνας Πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης και ο Πρόεδρος της Αιγυπτιακής Δημοκρατίας, Φατάχ Αλ Σίσι.

Σαφώς και πρόκειται για μία δύσκολη διπλωματική συζήτηση, όπως ανέφερε την Δευτέρα ο Υπουργός Εξωτερικών Γιώργος Γεραπετρίτης, αλλά υπάρχει συγκρατημένη αισιοδοξία ότι στο τέλος θα επιλυθούν όλα τα εκκρεμεί ζητήματα, κάτι ωστόσο το οποίο αναμένεται να δούμε στην πράξη.

Διαβάστε επίσης: [Η Αθήνα μεταβαίνει στο Κάιρο, με συγκρατημένη αισιοδοξία, για την επίλυση των εκκρεμών ζητημάτων - Η τοποθέτηση Γεραπετρίτη](#)

Πλέον το ζήτημα έχει λάβει ανώτατο πολιτικό χαρακτήρα όπως επιβεβαιώνεται και από την μετάβαση του κ. Γεραπετρίτη στο Κάιρο. Η Αθήνα ξεκινά από τη θέση ότι πρέπει να γίνει σεβαστή η εξωδικαστική συνεννόηση, την οποία άλλωστε χαιρέτησαν δημοσίως οι κ. Μητσοτάκης- Σίσι τον περασμένο Μάιο. Στη βάση αυτής της συμφωνίας αναγνωρίζονταν ιδιοκτησιακά δικαιώματα στη Μονή. Η συμφωνία δεν υπογράφηκε και η ελληνική πλευρά ήρθε ενώπιον ενός δικαστικού τετελεσμένου, το οποίο πάντως δεν είναι εύκολο να ανατραπεί.

Από τις επίσημες ανακοινώσεις των Αιγυπτίων προκύπτει διάθεση της προστασίας του θρησκευτικού καθεστώτος της Μονής χωρίς να υπάρχει καμία

αναφορά περί ιδιοκτησίας.

Τον Γιώργο Γεραπετρίτη θα συνοδεύσουν στο Κάιρο εκτός από ανθρώπους του Υπουργείου Εξωτερικών, στελέχη του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και του Υπουργείου Πολιτισμού.

Το έγγραφο της Unesco

Σαφώς και οι ελληνικές θέσεις για το Σινά, ενισχύονται από το γεγονός ότι η Αίγυπτος είχε αναγνωρίσει ενυπόγραφα από το 2002, ότι η κυριότητα των εδαφών και των κτηρίων ανήκει στην Ελληνορθόδοξη Εκκλησία και την Αρχιεπισκοπή του Σινά.

Αυτό άλλωστε αποδεικνύεται από **έγγραφο της Unesco** το οποίο θα κάνει πιο ισχυρή την ελληνική παρέμβαση.

«Η Μονή αποτελεί ιδιοκτησία της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας και ανήκει στην Αρχιεπισκοπή του Σινά. Υπό το ιεραρχικό σύστημα της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, είναι αυτοδιοικούμενη και ανεξάρτητη, υπό τη διοίκηση του Ηγουμένου, ο οποίος φέρει τον τίτλο του Αρχιεπισκόπου» αναφέρεται χαρακτηριστικά στο έγγραφο της Unesco.

Το επίσημο κείμενο της UNESCO κατοχυρώνει την προστασία όχι μόνο των κτηρίων, αλλά και της μοναστικής ζωής, θέτοντας και περιορισμούς στην αξιοποίηση ολόκληρης της περιοχής: “Επιπλέον, δεν προστατεύονται μόνο τα ίδια τα κτήρια, αλλά – και πιο σημαντικό – προστατεύεται η μοναστική ζωή εντός των τειχών της Μονής, ενώ η ζωή σε ολόκληρη την περιοχή αναπτύσσεται επίσης, όσο το δυνατόν περισσότερο, μέσω ενός αυστηρού σχεδίου διαχείρισης”.

Σεβασμό στην παράδοση της Μονής ζητούν αδελφές Εκκλησίες

Η αδελφότητα της Ιεράς Μονής του Θεοβάδιστου Όρους Σινά δεν είναι μόνη σε αυτή την δύσκολη συγκυρία που βιώνει στους 17 αιώνες παρουσίας της στον τόπο όπου ο Θεός φανερώθηκε στον Μωυσή. [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#), [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#), [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#), [Εκκλησία της Κύπρου](#), [Εκκλησία της Ελλάδος](#) αλλά και πλειάδα [Ιεραρχών](#) και [κληρικών](#) βρίσκονται στο πλευρό τους ζητώντας να γίνει σεβαστή η παράδοση της Μονής και να βρεθεί άμεσα λύση για να διευθετηθεί το ζήτημα.

Συμπαράσταση προς την Μονή Σινά εξέφρασε και ο **Πατριάρχης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ** με επιστολή του προς τον Αρχιεπίσκοπο Σιναίου κ. Δαμιανό. Όπως υπογραμμίζει ο Προκαθήμενος της εν Βουλγαρία Ορθοδόξου Εκκλησίας η Μονή είναι τόπος πνευματικής ασκητικής ζωής για τους αδελφούς της και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί μουσείο, το οποίο αποτελεί κρατική περιουσία.

“Δηλώνουμε τη σταθερή υποστήριξή μας στο δικαίωμα κυριότητας επί της Μονής, για όλη την ακίνητη και κινητή περιουσία που ανήκε και ανήκει πάντα στη μοναστική αδελφότητα της. Το αναπαλλοτρίωτο της εκκλησιαστικής και ειδικότερα της μοναστηριακής περιουσίας είναι μια θέση αρχής που απορρέει από τους ιερούς κανόνες της Εκκλησίας, κατοχυρώνεται από την αρχαία αυτοκρατορική νομοθεσία και κατοχυρώνεται από τη σύγχρονη δημοκρατική έννομη τάξη. Η μοναστική αδελφότητα είναι ο μοναδικός διαχειριστής της περιουσίας της ιεράς μονής. Είναι το σπίτι της, ο τόπος της μετάνοιας και της διαβίου διακονίας της!” [\(Διαβάστε ΕΔΩ αναλυτικά\)](#)

Υπενθυμίζεται ότι θερμή έκκληση προς κάθε χριστιανική ψυχή να προσευχηθεί στον Κύριο μας Ιησού Χριστό μπροστά στις καταιγιστικές εξελίξεις που έχουν να κάνουν με την ιστορική επιβίωση της Ιεράς Μονής Σινά, ύστερα από 15 αιώνες συνεχούς και αδιαλείπτου παρουσίας, έκανε ο Αρχιεπίσκοπος Σινά, Φαράν και Ραϊθώ κ. Δαμιανός στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη. “Με πόνο ψυχής και συνοχή καρδιάς γινόμαστε θεατές αφού βρισκόμαστε μπροστά σε καταιγιστικές εξελίξεις που έχουν να κάνουν με την ιστορική επιβίωση της ιεράς μονής Σινά ύστερα από 15 αιώνες συνεχούς και αδιαλείπτου παρουσίας. Παρακαλώ θερμά κάθε χριστιανό που η ψυχή του πάλλεται αντικρίζοντας το Παλλάδιο αυτό της πίστεώς μας και του γένους μας να αναπέμψει θερμή προσευχή στον Κύριο μας Ιησού Χριστό, ο οποίος εμφανίστηκε και βάδισε στο Σινά κατά την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης ώστε με τις ευχές της Αγίας Μεγαλομάρτυρος και Πανσόφου Αικατερίνης, της προστάτιδος μας, να περισκέπη ο Τριαδικός Θεός την Ιερά Μονή μας από κάθε ενάντια επιβουλή και από αυτή τη δύσκολη υπόθεση να προκύψουν ευλογίες τόσο για τη Μονή μας όσο και για την Αίγυπτο και την Ελλάδα μας”.

Η συμφωνία η οποία δεν υπεγράφη...

Σύμφωνα με **δημοσίευμα της εφημερίδας “Καθημερινή”**, κατόπιν παρατεταμένης διαπραγμάτευσης τον περασμένο Δεκέμβριο προέκυψε ένα “Συμφωνητικό και Διακανονιστικό Συμβόλαιο” που αποτελούσε τη συμφωνία που θα υπέγραφαν ο υποστράτηγος δρ Χαλέντ Μουμπάρακ Χουσεΐν Μπάκρι, κυβερνήτης Νοτίου Σινά, ο οποίος, όπως αναφέρουν εκκλησιαστικές πηγές, ήταν ο

εξουσιοδοτημένος για να κάνει τη διαπραγμάτευση εκπρόσωπος της αιγυπτιακής ηγεσίας, και ο αρχιεπίσκοπος Δαμιανός με την ιδιότητα και του νομικού εκπροσώπου της μονής, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα 306 του 1974.

Πρόκειται για τη συμφωνία στην οποία έγινε αναφορά κατά την πρόσφατη επίσκεψη του προέδρου της Αιγύπτου Αμπντέλ Φατάχ αλ Σίσι στην Αθήνα και με την οποία οι δύο πλευρές θα έκλειναν την εκκρεμότητα που υπήρχε με τις δικαστικές διεκδικήσεις εις βάρος της Μονής Σινά, αναγνωρίζοντάς της ιδιοκτησία επί των αμφισβητούμενων εκτάσεων.

Στο προοίμιο της συμφωνίας γίνεται αναδρομή στο ιστορικό της υπόθεσης, αρχής γενομένης από την αγωγή που κατατέθηκε ήδη από το 2015 από την Περιφέρεια Νοτίου Σινά, αμφισβητώντας ιδιοκτησίες της μονής, και στη συνέχεια σε δύο εφέσεις που κατατέθηκαν από τα αντίδικα μέρη.

“Το Εφετείο διέταξε τη συγχώνευση των δύο εφέσεων και, πριν αποφασίσει επί της ουσίας τους, διέταξε τον διορισμό πενταμελούς επιτροπής εμπειρογνομόνων από το υπουργείο Δικαιοσύνης, η οποία ανέλαβε την αποστολή της και υπέβαλε έκθεση που περιείχε περιγραφή των αμφισβητούμενων οικοπέδων, συνολικής έκτασης (71) οικοπέδων, τις περιγραφές τους, τα όριά τους, τα σημεία αναφοράς, τις εκτάσεις και τα χαρακτηριστικά της κατοχής τους, όσον αφορά τις δραστηριότητές τους ή τα κτίρια, καθώς και τις αποφάσεις που σχετίζονται με αυτά και τις νομικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν σχετικά με αυτά μεταξύ των μερών αυτής της συμφωνίας. Οι δύο εφέσεις εξακολουθούν να εκκρεμούν ενώπιον του δικαστηρίου και αναβλήθηκαν για τη συνεδρίαση της 26ης Μαρτίου 2025 (σ.σ. πρόκειται για συνεδρίαση που αναβλήθηκε και πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τετάρτη, οπότε και εκδόθηκε η επίμαχη απόφαση)”, αναφέρεται στο προοίμιο.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην αναγνώριση από το αιγυπτιακό κράτος της ιστορικής σημασίας και της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής της Αγίας Αικατερίνης και του πολιτισμού της κοινότητας του Σινά που ζει στην περιοχή από τον 4ο αιώνα μ.Χ., ενώ επισημαίνεται η αναγνώριση της περιοχής ως Μνημείου Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς από την UNESCO.

“Τα μέρη συμφωνούν να τερματίσουν τη δικαστική διαμάχη μέσω ενός διακανονισμού που διασφαλίζει τη διατήρηση της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς και των φυσικών πόρων, την ελευθερία άσκησης των θρησκευτικών τελετών από τους πολίτες και την ικανότητα του κράτους να υλοποιήσει τα μελλοντικά του σχέδια για βιώσιμη ανάπτυξη”, καταλήγει το προοίμιο.

Στο πρώτο άρθρο της συμφωνίας αναφέρεται ότι “Η εγγραφή της περιοχής της

Αγίας Αικατερίνης στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO το 2002, μαζί με το συνημμένο έγγραφο που περιλαμβάνει τα οικόπεδα, εκκλησίες και κτίρια που σχετίζονται με το Μοναστήρι, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας συμφωνίας, συμπληρώνει και ερμηνεύει τους όρους της”.

Στο τρίτο άρθρο γίνεται αναφορά σε ιδιοκτησία της μονής: “Τα μέρη συμφωνούν ότι, σύμφωνα με την εγγραφή του Μοναστηριού της Αγίας Αικατερίνης στη Λίστα Παγκόσμιας Κληρονομιάς, το Μοναστήρι, τα κτίριά του, τα οικόπεδά του, οι εκκλησίες και τα συναφή κτίρια που αναφέρονται στο συνημμένο και υπογεγραμμένο έγγραφο από τα μέρη αποτελούν ιδιοκτησία του Μοναστηριού που ανήκει στο Ελληνορθόδοξο Δόγμα.

Το Μοναστήρι διατηρεί την αυτονομία του στη διαχείριση των εσωτερικών του υποθέσεων, διοικητικών και θρησκευτικών, χωρίς εξωτερική παρέμβαση. Αυτό περιλαμβάνει τον έλεγχο στις καθημερινές λειτουργίες, τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και την προσήλωση στις παραδόσεις του. Η διάταξη αυτή επιβεβαιώνει τη μοναδική ιστορική και πνευματική σημασία του Μοναστηριού, επιτρέποντάς του να διατηρήσει την ταυτότητα και την κληρονομιά του διαμέσου των αιώνων. Όλα τα παραπάνω τελούν υπό την εποπτεία του ηγουμένου, ο οποίος φέρει τον τίτλο του Αρχιεπισκόπου της Επισκοπής του Σινά στην Αίγυπτο”.

Στο ίδιο άρθρο γίνεται αναφορά σε συνεργασία της μονής με το Ανώτατο Συμβούλιο Αιγυπτιακών Αρχαιοτήτων για παρεμβάσεις συντήρησης των κτισμάτων, ενώ επισημαίνεται ότι δεν προστατεύονται μόνο τα κτίσματα αλλά και η μοναστική ζωή εντός των τειχών της μονής.

Αντίστοιχα, το τέταρτο άρθρο επιβεβαιώνει τη συμφωνία για διατήρηση της αρχιτεκτονικής της μονής, των θησαυρών της, ακόμη και “των αρχαίων δέντρων, τα οποία αποτελούν ζωτικό κομμάτι της περιβαλλοντικής κληρονομιάς, ανεκτίμητο φυσικό θησαυρό”.

Στο πέμπτο άρθρο τα μέρη συμφωνούν να επιβεβαιώσουν τον σεβασμό όλων των υφιστάμενων αποφάσεων από πρωθυπουργό, υπουργό Πολιτισμού και πρόεδρο αρχής αρχαιοτήτων για τη μονή, τους ναούς και τα κτίρια γύρω από αυτή, καθώς και των οικοπέδων που αποτελούν αντικείμενο της δικαστικής διαμάχης.

Στο έκτο άρθρο η Περιφέρεια Νοτίου Σινά δεσμεύεται για την προστασία της περιοχής και την ασφάλεια της μονής, ενώ ο αρχιεπίσκοπος δεσμεύεται για τη διατήρηση της μονής και την παροχή των αναγκαίων διευκολύνσεων στους επισκέπτες.

Στο έβδομο άρθρο αναφέρεται: “Τα μέρη συμφωνούν πλήρως στη δέσμευσή τους για συμφιλίωση, παραίτηση και τερματισμό της εν εξελίξει δικαστικής διαμάχης μεταξύ της Περιφέρειας Νοτίου Σινά και του Μοναστηριού” και ότι “τα μέρη επίσης δεσμεύονται να αποσύρουν και να συμφιλιωθούν σε όλες τις αμοιβαίες αγωγές και νομικές διαφορές και να διευθετήσουν κάθε εκκρεμή διαφωνία μέσω συμβιβασμού”.

Η συμφωνία, με την οποία η δικαστική διαμάχη θα έκλεινε, καθώς διευθετούσε όλα τα εκκρεμή ζητήματα, τελικά ακόμη δεν έχει υπογραφεί, με τις εκτιμήσεις πηγών της σιναϊτικής κοινότητας να συγκλίνουν στο ότι η καθυστέρηση υπήρξε σκόπιμη, προκειμένου, τελικά, να εκδοθεί η δικαστική απόφαση, η οποία διαμορφώνει νέα, δυσμενή δεδομένα.